

neįtaria parasiųsi. Šiauliuose gyvenusi geografijos mokytoja, kraštotyrininkė, Mikello prizininė, Zita Subačienė. Jos darbas, dalyvaavęs Lietuvos istorijos draugijos rengtame istorijos darbų konkurse „Mūsų praeitis“, buvo apdovanotas diplomu ir paskatinamąja premija. Šaukė-nų gatvės gyventojai atsimens, kaip kraštotyrininkė rinko medžiagą, ir mielai pasakoją apie savo gatvės praeitį.

Pirmosiose Pabalių rajono gatvėse – Ūkininkų ir Pabalių – kūrėsi pasiturintys žmonės. Manoma, kad Ūkininkų gatvėje vienas pirmųjų namų pasistatė Antanas Slavinskas, gimęs

„Senelė pasakodavusi, kad valdant Antanui Smetonai be leidimo negalima buvo papjauti kiaulės. Kadangi lietuviai pikti, tai mėgdavo kaimynus skušti. Jeigu kieme skerdė kiaulę be leidimo, už kurį reikėdavo, berods, 10 litų sumokėti, tai iškviesti tikrintojai konfiskuodavo mėsą. Tai žinodama, senelė kaimynams pasakodavo, kad yra sumokėjusi mokesčių, ir ramia sąžine imdavo si darbą, – prisimena Silva Marūnaitė. – Sekminės švėsdavome, kaip dera švęsti šventės – senelė kepdamo pyragus, vyrai gerdavo naminių alų, niekas nedirbdavo, tik gyvulius pašerdavo. Ir dabar

Ar Šiauliams reikia gidų?

Eva JAGMINAITĖ

Šiaulių kolegijoje turizmo administravimo diplomą šiemet gavusi Evelina Gudavičiūtė jau antrus metus apdovanota už geriausią projektą Šiaulių miestui ir verslui. Dviejų tūkstančių litų premiją mergina gavo mažiau nei prieš metus, parašiusi projektą „Šiaulių miesto vandens telkinių rekreacinių teritorijų patrauklumo didinimas“. Šįkart tokio pat dydžio premija įvertintas jos projektas „Sužinok apie Šiaulius pats!“

Lankytinų vietų apstu

„Vienos dienos išsamiai ekskursijai po Šiaulius tikrai nepakanka!“ – nusistovėjusį stereotipą, jog Šiauliuose, be Kryžių kalno, nėra ką pamatyti ir turistui parodyti, paneigia E. Gudavičiūtė. Ji sako, kad projektui „Sužinok apie

Šiaulius pats!“ beveik nereikia papildomų lėšų, nebent vertėtų išieisti lankstukus, skirti pinigų reklamai. Maršrutu eiti siūloma be gido. Evelina sako maršrutą iš dvidešimties lankytinų objektų sudariusi smalsiems žmonėms, kurie mėgsta aplinką tyrinėti patys.

Absolventės sudarytas pažintinis maršrutas pėsčiomis prasideda prie TIC'o. Pirmasis lankytinas objektas būtų fontanas „Pelikanai“. Sukurti skulptorės B. Kasperavičienės, 1978 metais pastatyti Vilniaus gatvėje, rekonstruoti po 25 metų. Ne vienas praeivis susimąsto, kaip tokie egzotiški paukščiai – pelikanai – atsirado Šiauliuose. Kartą du įsimylėję pelikanai atsiilko nuo savo būrio. Jie supainiojo kryptį ir, užuot skridę į pietus, pasuko šiaurėn. Skrisdami pro Šiaulius

nuo bado, godžiai valgė naminių maistą. O karininkų atsivežtos šimtasiūlėmis apsirėžusios rutišaitės puldavo pirkti rūbų ir Lietuva vadino baltąja Amerika“, – sako šiaulietė.

Pabalių ir Ūkininkų gatvių sankryžoje nuo 1901 m. stovėjo akmeninis kryžius. Nežinia, kiek tiesos, bet kalbama, kad per Antinąjį pasaulinį karą šalia kryžiaus buvo nukritusi bomba, kuri nesprogo. Pabališkiai, atsidėkodami už išgelbėjimą, perkėlė kryžių arčiau namo. „Atsimenu, kaip jaunimas skirdavo pasimatymus prie to kryžiaus. Viena kaimynė jį gelėmis nuolat apkašydavo ir

tenka man. Jei ne Šiaulių kolegijos turizmo administravimo studijų programos lektorė Judita Stulpinaitė, galbūt būčiau antrojo projekto premijainėparuošusi. Būtent lektorė paskatino dalyvauti konkurse ir neleido tingėti, kai jau norėjau pailsėti. Už abi premijas dėkinga esu būtent jai. Net ir baigusi kolegiją, ją visada norėsiu aplankyti“, – sako E. Gudavičiūtė.

Evelina sako nustebusi, kai sužinojusi, jog nepraėjus nė mėnesiui jai vėl skirta dviejų tūkstančių litų premija. Tiesa, mergina prisimena, kad pamaui teikiant premiją miesto vadovai užsiminė, kad galbūt Talkšos ežerui skirtą projektą pavyks įgyvendinti. Šiemet pažadų valdininkai nežarstė ir įteikę premiją pasiūlė Evelinai jį įgyvendinti pačiai.

Šiaulių kolegijos absolventė E. Gudavičiūtė i premiją laimėjusio projekto „Sužinok apie Šiaulius pats!“ maršrutą pirmuoju lankytinu objektu įtraukė fontaną „Pelikanai“.

Autores nuotr.

liks“, – svarsto moteris.

Radiotechnikas tvarkė ir dūdas

Ūkininkų gatvėje 1883 m. pradėtame ir po septynerių metų baigtame statyti name gyveno 1897 metais gimęs Vaclovas Vezbergas. Apie aukštinų rankų meistrą įdomios informacijos yra sukaupusi Šiaulių „Aušros“ muziejaus Technikos istorijos skyriaus vedėja, kraštotyrininkė, Mikello prizo laimėtoja Genovaitė Žukauskienė. „Vaclovas Vezbergas buvo radiotechnikas, mokėsi Šiaulių berniukų gimnazijoje.

Nukelta | 14 p.